

vzhůru do
kulturního dění

■ Poezie na drátě

LOUNY (vp) - Nemělo by vás překvapit, až ve dnech 5. – 23. listopadu dostanete v Městské knihovně Louny k vypůjčeným knihám i básničku do dlaně. Probíhá totiž IX. ročník festivalu Den poezie, jehož motto je tentokrát Poezie na drátě. V prostorách půjčovny budou vystaveny oblíbené básně studentů Třetího věku a výtvarného ateliéru a ve čtvrtek 15. listopadu v 10 hodin studenti gymnázia Hana Mačková, Kateřina Křivánková, Zuzana Radostova, Dominika Drahovzalová a Patrik Šťastný přednesou Pásmo poezie na drátě aneb Veselí sebevrazi, které pro ně sepsal Jan Vnouček. Podzimní dny plné poezie vám přeje Městská knihovna Louny a Společnost poezie.

■ Louny začaruje šaman ze sibiřské Tuvy

LOUNY (jvn) - Sibiřský šaman Gendos začaruje kavárnu Vrchlického divadla

v Lounech. Jeho koncert proběhne v pondělí 12. listopadu. Genadij „Gendos“ Čamzyryn je výjimečná postava dokonce i na tuvské scéně. Hudebník, hrdeční zpěvák, šaman, ale také řezbář a sochař. Šamanské schopnosti zdědil po svém dědečkovi, který ho zasvětil do tajů této „profese“. Jeho vystoupení vždy obsahuje mystické prvky a každý koncert je zároveň mystériem, které beze zbytku přitáhne pozornost přítomných. Vystoupení začíná rituálem očištění scény. Šamanova činnost je doprovázena zvukem rituálních nástrojů, plechového druidského bubnu, buddhistického zvonku, tuvinské brumle nebo šamanského bubnu. Všechno se odehrává v očišťujícím oblaku kouře z arty-su, tuvinského „kadidla“, vyrobeného z byliny, která roste v horách Sibiře.

■ Divadlo chystá večer pro flétnu a klavír

LOUNY (jvn) - Na koncert pro flétnu a klavír se mohou těšit lounští milovníci klasické hudby. Vrchlického divadlo totiž na úterý 13. listopadu pozvalo flétnistu Jana Ostrého a klavíristu Ludka Šabaku. Společně zahrají skladby od Johanne Brahmsa, Gabriela Fauré, Sergeje Prokofjeva a současného českého skladatele Luboše Sluky. Oba hudebníci jsou profesory na plzeňské konzervatoři a respektovanými koncertními mistry, vystupujícími často i v zahraničí.

Jak správně přepravovat domácí mazlíčky

Asistenční a vodící psi směřují i do restauračních vozů

PRAHA (ok) - Doba, kdy byly ve vlcích běžné kvidění hospodyně s husou na klíně, je ta tam. Čas od času je ale potřeba i dnes přepravit domácího mazlíčka třeba ke zvěrolékaři nebo k příbuzným. České dráhy umožňují přepravu drobného zvířectva ve zcela uzavřené schránce s nepropustným dnem, bez ní může jet s majitelem pouze pes.

„Nejlepší přítel člověka má ve vlcích trochu výhodu. Smí cestovat s majitelem, i když na vozítku a s náhubkem,“ upřesnila Ludka Hnulíková, ředitelka Odboru osobní dopravy a přepravy ČD. „Vodící a asistenční psi zdravotně postižených cestujících mohou navíc i do restauračního vozu, vozu vyhrazeného pro cestující s dětmi do 10 let a za určitých podmínek i do lůžkových a lehátkových vozů. Plně respektujeme, že se bez nich majitel neobejde a nemůže se

stát, že bychom jejich přepravu neumožnili,“ dodala.

Dříve se za psa platilo ve vlaku stejně jako za dítě, od letošního roku ale České dráhy přepravu psů výrazně zlevnily a další změny chystají na prosinec. Nyní zaplatí majitel za svého psa nejvýše 60 korun. Nezáleží přitom na kategorii spoje ani vozové třídě, kterou cestuje.

Pro pravidelné cestování vydávají ČD i psi traťové jízdenky. Například obousměrná měsíční traťová jízdenka pro úsek 20 km vyjde na

270 Kč, týdenní potom na 81 Kč.

Ostatní domácí mazlíčci, včetně koček, holubů nebo hadů, musí být v uzavřené přepravce s pevným dnem a nesmí ohrožovat ani obtěžovat ostatní cestující. Na rozdíl od psů na vozítku za ně majitel neplatí, pokud je schránka menší než 90x60x40 cm. Pro větší schránky platí stejná pravidla jako u jiných spuluzavazadel, tedy 26 Kč za vlak nebo 50 Kč za celý den bez ohledu na počet přestupů.

Základní podmínkou pro přepravu drobných zvířat ve vlcích osobní přepravy ale je, aby byla celou cestu pod dozorem svého majitele. Bez doprovodu lze přepravovat živá zvířata pouze jako zásilky ČD-Kurýr.

Poutníckův sbor se představí v Domoušicích a Liběšicích

LOUNSKO, ŽATECKO (rtl) – Obecně prospěšná společnost Džbánsko, která se od roku 2005 snaží o obnovu a ochranu historických památek a o rozvoj duchovního, kulturního a společenského života na Lounsku a Žatecku, připravila na nadcházející víkend dva svatomartinské koncerty Poutníckova sboru. Oba se uskuteční v sobotu 10. listopadu – první od 15 hodin v kostele svatého Martina v Domoušicích, druhý od 18 hodin v kostele svatého Martina a Navštívení Panny Marie v Liběšicích u Žatce.

Poutníckův sbor vznikl v Liběšicích v roce 2003. Ve skupině se střídá deset až patnáct hudebníků a zpěváků. Mezi hlavní osobnosti patří kytarista

Václav Poustka, klavésista Jozef Sirovič, hráč na conga, kajan a perkusy Petr Valenta nebo zpěvačka Veronika Brožová. V Poutníckově sboru jsou i členové skupiny One Way. Hlavním repertoárem Poutníckova sboru je takzvaný nový gospel, inspirovaný především tvorbou různých slovenských, anglických nebo amerických skupin.

Ročovský smíšený pěvecký sbor vystupoval v zahraničí

Francouzští posluchači byli nadšeni, zrodil se příslib spolupráce

VERNEUX LES SABLONS - Francouzské město je partnerským městem Loun. Při jedné z návštěv francouzští přátelé navrhli uspořádat koncert Ročovského smíšeného pěveckého sboru ve Francii. Koncem září se uskutečnily koncerty hned dva.

Ročovský smíšený pěvecký sbor, řízený sbormistrem Jiřím Kurkou, přijal pozvání s radostí a navázal kontakt s tamním sborem La Croche Coeur, vedeným paní Laure Marie Meyer.

Součástí zájezdu do Francie byla i návštěva Paříže, Fontainebleau a blízkého okolí partnerského města. Byli jsme ubytováni v hostitelských rodinách. Partnerství obou měst staví francouzská strana především na principu setkávání obyvatel, ne institucí.

První, samostatný koncert českého sboru se konal v malebném kostelíku z 12. století ve Ville Saint Jacques. Předvedli jsme asi devadesátiminutový program skladeb od středověkých církevních písní, přes světovou a českou klasiku a lidové písně až po současné autory. Posluchače jsme potěšili i francouzskou písní „La belle, ma vie“. Odměnili nás bouřlivým potleskem.

Druhý koncert byl společný. Konal se v kostele ve Veneux les Sablons. První polovina patřila hostitelům. Pro nás bylo milým překvapením, že sbor zpíval nejen ve statickém útvaru, jako u nás, ale k některým písním měl zpracovanou choreografii a zpěv příjemně oživil pohybem na scéně. Poté vystoupil Ročovský smíšený pěvecký sbor. Repertoár jsme doplnili o muzikálové písně

a závěrem překvapili šansonem Edith Piaf La vie en Rose. Nakonec oba sbory předvedly několik skladeb společně. Líbilo se, sklídily veliký potlesk. Anejen to. Od ředitele symfonického orchestru ve Fontainebleau dostaly oba sbory nabídku na spolupráci na konkrétním projektu.

Dalším přínosem jsou nově navázaná přátelství a příslib návštěvy sboru La Croche Coeur u nás.

Náš dík patří radnici ve Veneux les Sablons, která byla organizátorkou našeho pobytu, i všem hostitelským rodinám, které se o nás báječně staraly, v neposlední řadě pak Janě Klesalové, která nám byla průvodkyní, tlumočnicí a moderátorkou našich koncertů.

Jana Břejlová

Společná zkouška obou sborů.

Měděný Měkoň při účinkování na Křivoklátě.

Čačtí Vítkovci dobývali srdcata vzdáleného diváctva

HORY NOVOHRADSKÉ - Nebývalou podívanou minulou sobotu zažili návštěvníci na Novém Hradě v Jižních Čechách, o kterou se postarala skupina historického šermu Vítkovci z Postoloprta. Tak jako každý rok tu ukončovala svým připraveným programem turistickou sezónu roku 2007. Letos si s sebou na pomoc pozvala pana Součka a doktora Pichlera, kteří se jim postarali o vtipné moderování celé akce pod názvem Novohradské slavnosti.

Abyste toho nebylo málo, oficiálně se poprvé představil divákům nový divadelní ancábl Bezevšeho z Postoloprta – ve složení pan Souček alias Jiří Frydrych (vedoucí ancáblu), Dr. Pichler alias Jaromír Vápeník (manager ancáblu), statistka Ivana Balkovská a prozatímní zvukař Daniel Zíbrt – s pohádkou Mrakomor a Večernice, která sklídila velký potlesk několikrát i na otevřené scéně. Také nesmíme zapomenout na skvělé představení siláka a „držitele několika světových rekordů“ Měděného Měkoň se svou vizážistkou Miládkou a vy-

volávačem Bezmozkem (mimo jiné též občasný statisti divadelního ancáblu Bezevšeho).

Na 800 spokojených návštěvníků mohlo ještě během slavnostního dne zhlédnout krvelačné boje šermířů ze skupiny historického šermu Vítkovci a taneční kreace skupiny Ignigena z Plzně, které známe i z Postoloprtských slavností.

Je milé, že nejenom postoloprtské šermíři, ale také další ochotníci dělají dobré jméno svému městu i ve vzdálených krajích, jako jsou právě Novohradské hory.

PiSou

Draci nejdelší, nejkrásnější a ti co nejlépe létali, byli oceněni.

Ročovští sobě – podzimní dětská slavnost se vyvedla

ROČOV - Loni se pro děti pořádala Halloweenká slavnost, letos Drakiáda zakončena halloweenskou stezkou odvahy.

Ve středu 24. října ve čtyři odpoledne to vše vypuklo! Pouštěli se draci a ti nejdelší, nejkrásnější a co nejlépe létali, byli oceněni. Na hřišti byly pro děti připraveny soutěže o sladkosti. V sokolovně probíhalo soutěžení v navlékání listů na nit a v kreslení draků ve skupinkách. Soutěžící doprovázel kytarista Ondřej Hájek, později se přidali kytarista Milan Mareš a basista Miroslav Stanko.

Když se snědlo pohoštění připravené dětmi, byl k dispozici výpec, pod patronátem místního

fotbalového klubu. Velkou měrou přispěli i sponzoři, nejen finančně, ale i vlastními silami - rodiče, místní podnikatelé, fotbalový a střelecký spolek v Ročově, ročovští hasiči a š kolská rada ZŠ Ročov. Jménem žáků i zaměstnanců ZŠ Ročov jim všem děkujeme!

Večerní stezku odvahy děti absolvovaly po skupinách – i s rodiči, a všichni byli odměněni. Po návratu ze stezky si každý mohl opéct u táboráku špekáček a uživat si volně zábavy.

Ivana Kubátová, Ročov

Projížděli skrze Louny... (6)

a zajížděl rovněž do Litoměřic. Z ostatních krajských úředníků se v zápisech v roce 1814 objevují jména komisařů Klingera a Stránského, kancelistů Dennharda a Michaeliho a žateckého krajského registranta Nedobitého. Častými byly také návštěvy krajského pokladníka Ungera. Infekčními nemocemi postiho- vaný a posléze i hromadnými vojenskými hroby postupně zaplňovaný kraj projížděl krajský lékař MDr. Fiescher, který prováděl především hygienické inspekce. V záznamech městského kvartýrmajstra stojí, že 17. srpna 1813 a 16. září 1814 mu Lounští poskytli přepravní prostředky na cesty do Žatce.

Zajímavé je, že jméno krajského hejtmana a guberniálního rady Josefa šlechtice Kutschery, který nastoupil do úřadu v roce 1813, se v lounských zápisech vyskytuje jen jednou, a to 22. října 1814, kdy mu byl přistaven povoz s dvěma koňmi na cestu z Loun do Žatce.

■ Mir se vracel váhavě

Městem projížděli také úřední-

Čilý Metternichův tajemník Friedrich Gentz doprovázel kněžnu Zaháňskou do Loun (portrét od T. Lawrence)

Cestovní ruch po válce tvrdili především úředníci

Na podzim 1813 a v průběhu roku 1814 se na průjezdech Louny podílela především armáda. K tomuto svéráznému „cestovnímu ruchu“ však svým podílem přispívali také úředníci. Záznamy podávají svědectví o návštěvách nejrůznějších komisařů, hejtmánů, účetních a pokladníků. Jejich jména nám již většinou nic neříkají, ve své době však byli důležitými osobami, na nichž za válečného stavu závisel chod civilních správních úřadů i zásobování armády a obyvatelstva.

■ Zemští úředníci na cestách

Nejčastěji se setkáváme se jmény zemských komisařů, z nichž jsou například jmenování Danielis, Dupan, Erben, Pokorný, Tschihik (?), Walkomm a vrchní zemský komisař von Berger, který dokonce 16. října 1813 do rohového domu Carla Schlossara čp. 48 na náměstí umístil celou svou kancelář. Z guberniálních úředníků se v záznamech objevují jména tajemníka rytíře von Weingarten, kancelistů Nitsche a Ignáce von Hallisch, koncipistů Sperleho a Demla a registranta Čapka. Zajímavou a jistě zvláště dobře střeženou skupinou byli nejmenovaní guberniální úředníci, vezoucí armáde víno. Přijeli 22. října 1813 a po noclehu u lounské-

ho lékaře Mikuláše Emicha v čp. 142 pokračovali do Saska. Jeden povoz na cestu do Žatce musel být 6. ledna 1814 poskytnut také již zmínovanému guberniálnímu komornímu vyslanci neboli kurýru Antonu Millerovi, který vezl konskripční archy.

Koncem prvního prosincového týdne 1813, přesněji na svátek sv. Mikuláše, se do Loun dostal i nejvyšší komisař c. k. prezidia a požadoval jeden povoz na cestu z Loun do Slaného, aby mohl navštívit raněné vojáky. Velmi čile se Lounskem pohyboval úředník c. k. komorního celního úřadu Haubner a v roce 1814 byl zaznamenán i pobyt jistého pana Mühlstäta, takto c. k. výběrčího daně z nápojů.

■ Také krajsťi hodně cestovali

Louny náležely do Žateckého kraje a není tedy divu, že příslušní úředníci krajské správy měli s válečnými událostmi hodně starostí. Snad nejčilejším cestovatelem byl krajský komisař baron von Schöna, který během obou válečných let městem i okolními obcemi projel několikrát

FOTO ARCHIV AULORA

ci z jiných krajů. Tak například 4. července 1814 bylo vyhověno žádosti jistého kouřimského krajského protokolisty, žádajícího o dva koně na cestu z Postoloprta do Loun do Slaného. O dva a půl měsíce později, 29. září 1814, požádal o příprazu na cestu do Žatce vodňanský radní Weber, cestující údajně v jakési služební záležitosti. V polovině října 1814 se objevuje i jméno krajského komisaře v on Hocha z Litoměřic, mířícího přes Postoloprta do Žatce. Zcela zvláštní skupinou byly vojenští komisaři, jimiž se to v dokumentech z let 1813 a 1814 jen hemžilo.

Lze říci, že cest úředníků přibývalo s tím, jak postupovala vzdalující se fronta a narůstaly potíže s návratem k normálnímu životu. Válečné záznamy lounského ubytovatele končí až 30. dubna 1815, kdy bylo možné situaci v rakouské monarchii považovat za obrát k návratu do mírového stavu. Klid na kontinentu však přineslo teprve spojenecké vítězství u Waterloo. To ovšem již byla jiná Evropa. Antonín Hlušítk